

«İyilik güzel ahlaktır. Günah, nefsinde tereddüt yaşadığı, sıkıldığı ve insanların bilmesinden hoşlanmadığı şeydir.»

Nevvas bin Sem'an -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «İyilik güzel ahlaktır. Günah, nefsinde tereddüt yaşadığı, sıkıldığı ve insanların bilmesinden hoşlanmadığı şeydir.» Vabisa bin Mabed -radiyallahu anh-'dan şöyle dediği rivayet edildi: Ben Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e geldim, buyurdu ki: «İyilik ve günahı sormak için mi geldin?» “Evet” dedim. Buyurdu ki: «Kalbinden fetva iste. İyilik, nefsinin huzurlu olduğu, kalbinin huzurlu olduğu şeydir. Kötülük/günâh, fetva vermişse de huzursuzluk veren ve kalpte tereddüt meydana getiren şeylerdir.

[Senedi zayıftır.] [Ahmed rivayet etmiştir.]

İyilik güzel ahlak olarak tefsir edilmiştir. Güzel ahlak olarak nitelendirilecek bütün fiilleri içermektedir. İster Rab ile kulu arasında, isterse de kul ile Müslüman kardeşi arasında ya da kul ile kâfir veya Müslüman ayrımı yapmadan bütün insanlar arasında olsun fark etmez. İkinci hadiste geldiği gibi günâh nefsin kendisi hakkında huzur içinde olduğu şeydir. Nefis söz ve fiillerin güzel olanını ister. Ahlak ile ilgili hususlarda ve diğer konularda da hep böyledir. Günah ise, nefsin tereddüt ettiği şüphe gibidir. Nefis onda tereddüt ettiğinde takva, terk edilmesini ve ondan uzak durulmasını gerektirir. Bunun sebebi de nefsi harama düşmekten korumaktır. Takva, bütün bunların terk edilmesi ve kalbin huzur içinde olduğu şeylere yönelmektedir. İnsanın göğsüne huzursuzluk veren günahıdır. Başkası ona bu konuda bunun günah olmadığına dair fetva vermiş olabilir. Fetva veren kimse zan ve hevasına meylederek şer'î delile dayanmadan fetva vermiş te olabilir. Ne var ki; kalbi İslam'a açılmış bir kimsenin kalbi bundan huzursuz olur. Bütün bunlarla birlikte bir kimseye şer'î delile dayanarak birisi fetva verirse, o kimsenin kalbi huzurlu olmasa da bu delile göre hareket etmesi gerekir.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4308>

